

vesteni errores damnavit; intacto tamen Theodori nomine. Anno 438. petiit ab Imperatore, ut corpus Sancti Joannis Chrysostomi Pityunte Constantinopolim referretur, ne Vir Sanctus post obitum etiam exularet. Paruit Imperator, relatumque Sancti Cadaver, & insigni cum honore susceptum, intra Sacrarium Templi Sanctorum Apostolorum, die 27. Januarii, conditum fuit. Anno 446. terramotus facti sunt magni Constantinopoli per quatuor menses, ita ut timentes Constantinopolitani extra Civitatem in loco, qui dicitur Campus, essent perseverantes cum Proclo Episcopo, ad Deum precibus & litanis vociferantes. Quadam ergo die (nimirum 24. Septembris) fluctuante terra, & omni plebe attentius exclamante, Kyrie eleison, circa horam tertiam, omnibus videntibus, contigit, à divina virtute sustolli quemdam adolescentulum in aëra, & audiri divinam vocem, admonentem eum, Episcopo ac populo nunciare, ut litanias sic facerent, & dicerent: Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortalis, miserere nobis; nihil aliud apponentes. Sanctus autem Proclus, hac suscepta sententia, præcepit populo sic psallere: & statim terramotus cessavit. Eodem anno; die 24. Octobris idem Sanctus excessit à vita, quum sedisset annos duodecim, & menses sex: succedente sibi Flaviano Sanctissimo Episcopo.

Scripta Procli, quotquot Græce & Latine nancisci potuit, edidit Vincentius Riccardus, Clericus Regularis, Romæ apud hæredem Bartholomæi Zannetti anno 1630. nempe *Orationes* xxi. *Tractatum de Traditione, Missæ. Epistolam ad Armenios de Fide. Epistolas* iii. ad Joannem Antiochenum. *Epistolam ad Maximum Diaconum. Epistolam ad Domnum Antiochenum.* Item fragmenta Orationum, videlicet, in *Quadragesimam*: In illud, *Puer natus est nobis, & filius datus est nobis*: & in illud Ezechiel. 38. *Et tu fili hominis, vaticinare contra Gog, Principem Rhos, Mosoch, & Thobel: judicabo enim peste, & sanguine, & imbre vehementi, & lapidibus grandinis, & ignem & sulphur pluam super eum, & omnem exercitum ejus, superque populos multos, qui sunt cum eo,*